

Чи то дух, чи то тінь,
Тінь безмовна, тупа?
Ні, то сторож-солдат
За поетом ступа.

Чи на муштру піде,
Чи він дума, чи спить,
Кожний рух, кожний крок
«Дядько» пильно слідить.

Верне з муштри, епічне,
Скине одяг Тарас,
Він кишені наверх
Вивертає сей час.

Пильно все обзира
З шапки до підошов,
Якби міг — до душі
З чобітьми б увійшов.

І до мізку б зирнув,
До гадок бунтаря, —
Чи не творить він там
Проти волі царя?

Чи незримим пером
Він не пише в думках:
«Шлях до волі веде
По тиранів кістках!

До весни крізь зиму,
Через терня до рож...»

Ах, чому ж то в думках
Нам читати не мож?

Залюднили б Сибір,
Начинили б тюрми,
Навіть гончих собак
Годували б людьми.

І було б більш тюрем,
Ніж церков і скитів,
І густіш шибениць,
Ніж могильних хрестів.

.....

Чорна ніч у тюрмі,
Все заснуло, хропить,
Лиш поет і солдат
Не заснуть ні на мить.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Шевченко»](#);